

Beibl i Blant yn cyflwyno

Y ffefryn
yn troi'n
gaethwas

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Byron Unger; Lazarus; Alastair P.

addaswyd gan: M. Kerr; Sarah S

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopio
neu argraffu'r stori hon, ar yr amod
nad ydych yn ei gwerthu.

Roedd Isaac yn hapus iawn. Roedd
ei fab Jacob yn ôl gartref.

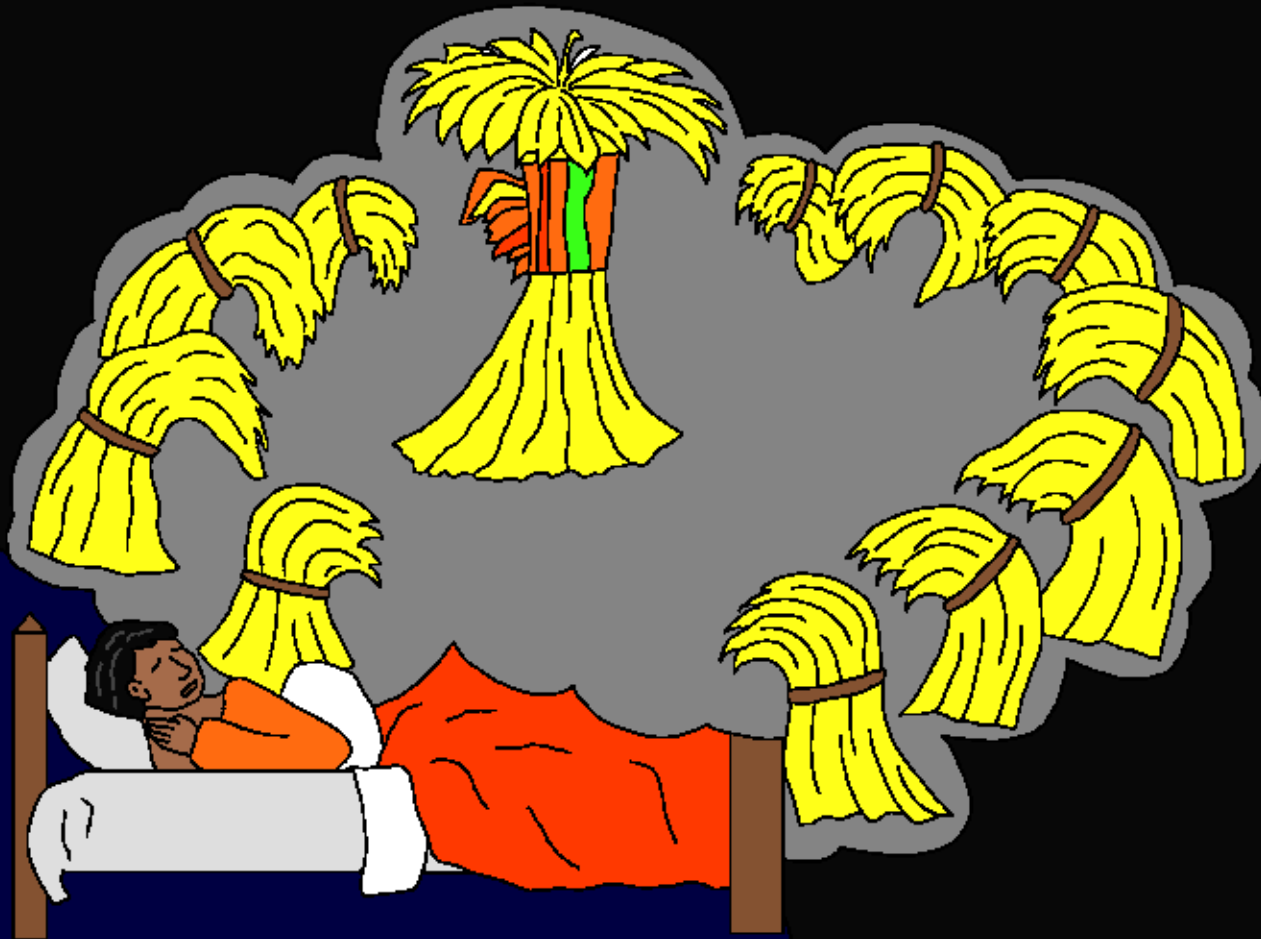
Cafodd groeso hyd yn oed gan Esau,
y brawd oedd wedi dweud y byddai'n
ei ladd.

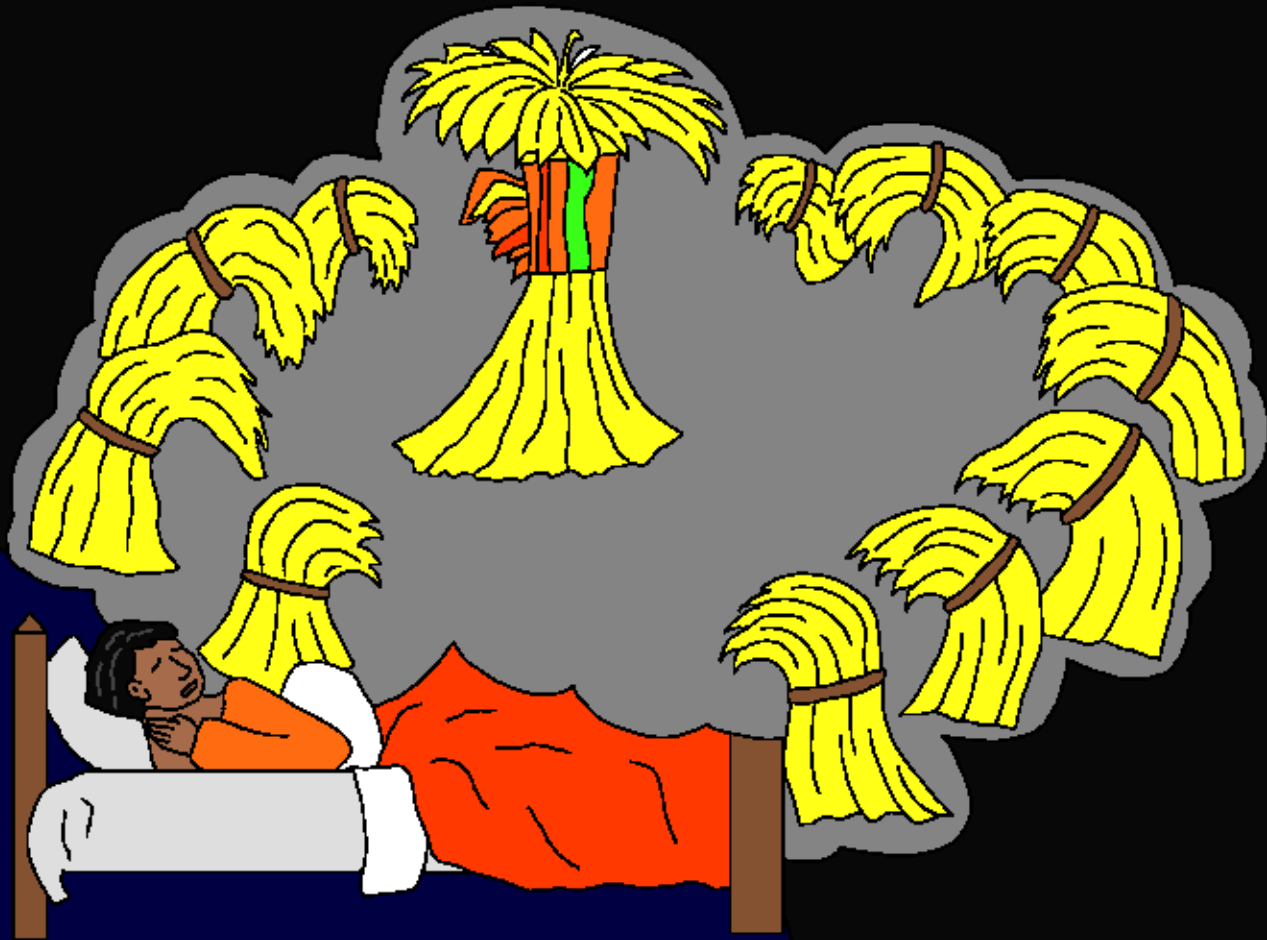
Ond doedd meibion Jacob ddim
yn hapus oherwydd Joseff, eu
brawd ieuengaf, oedd
ffefryn eu tad.

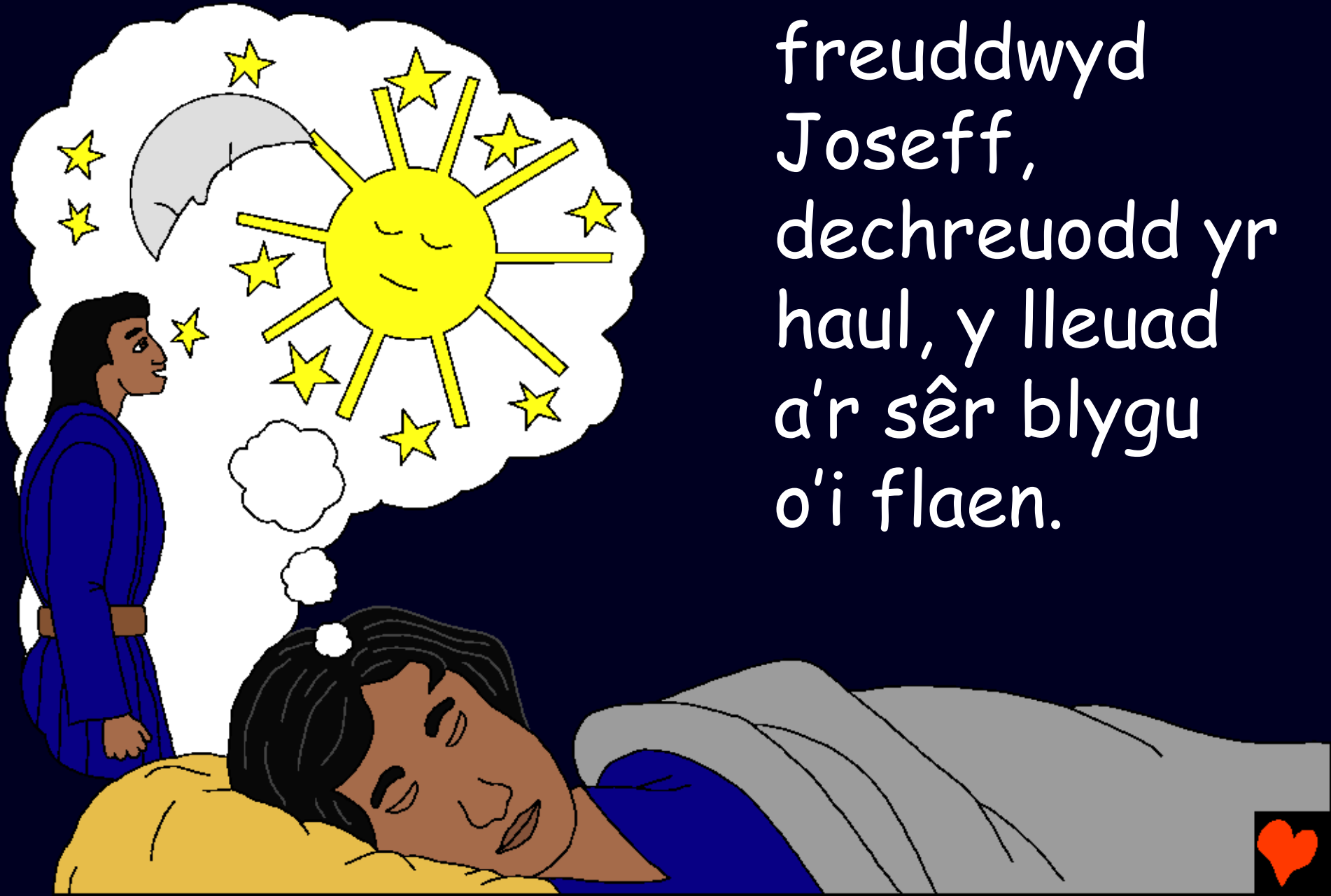
Aeth brodyr Joseff hyd yn oed yn
fwy blin pan ddisgrifiodd ei
freuddwydion.

"Safodd fy ysgub i yn dal, ac fe wnaeth ysgubau fy mrodyr blygu o'i flaen," meddai Joseff. Roedd y freuddwyd yn dangos y byddai Joseff yn bwysicach na'i frodyr.

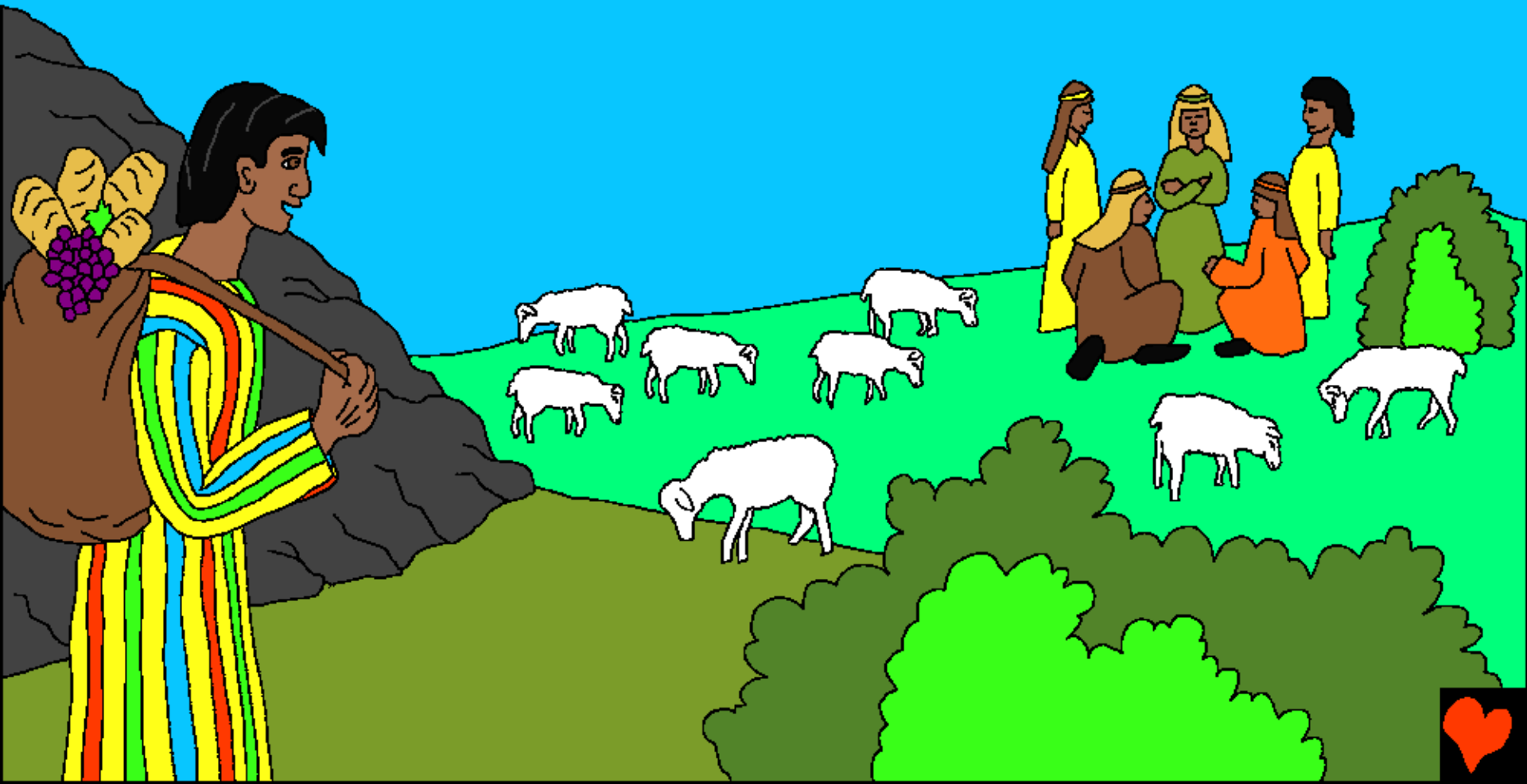
Yn ail
freuddwyd
Joseff,
dechreuodd yr
haul, y lleuad
a'r sêr blygu
o'i flaen.

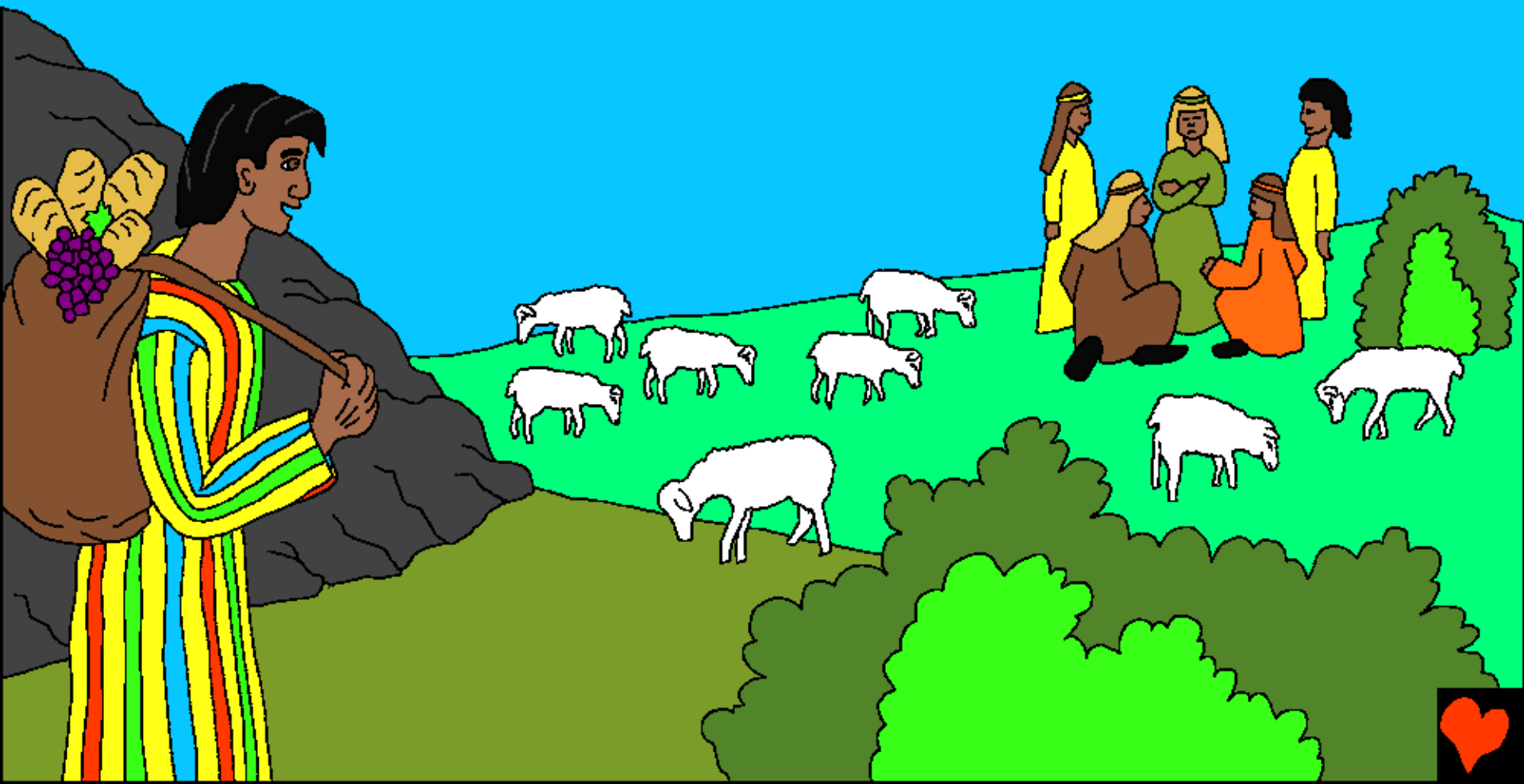
Roedd hyd yn
oed ei dad Jacob
yn flin am ei fod
yn meddwl ei hun
yn bwysicach na'i
rieni a'i frodyr.

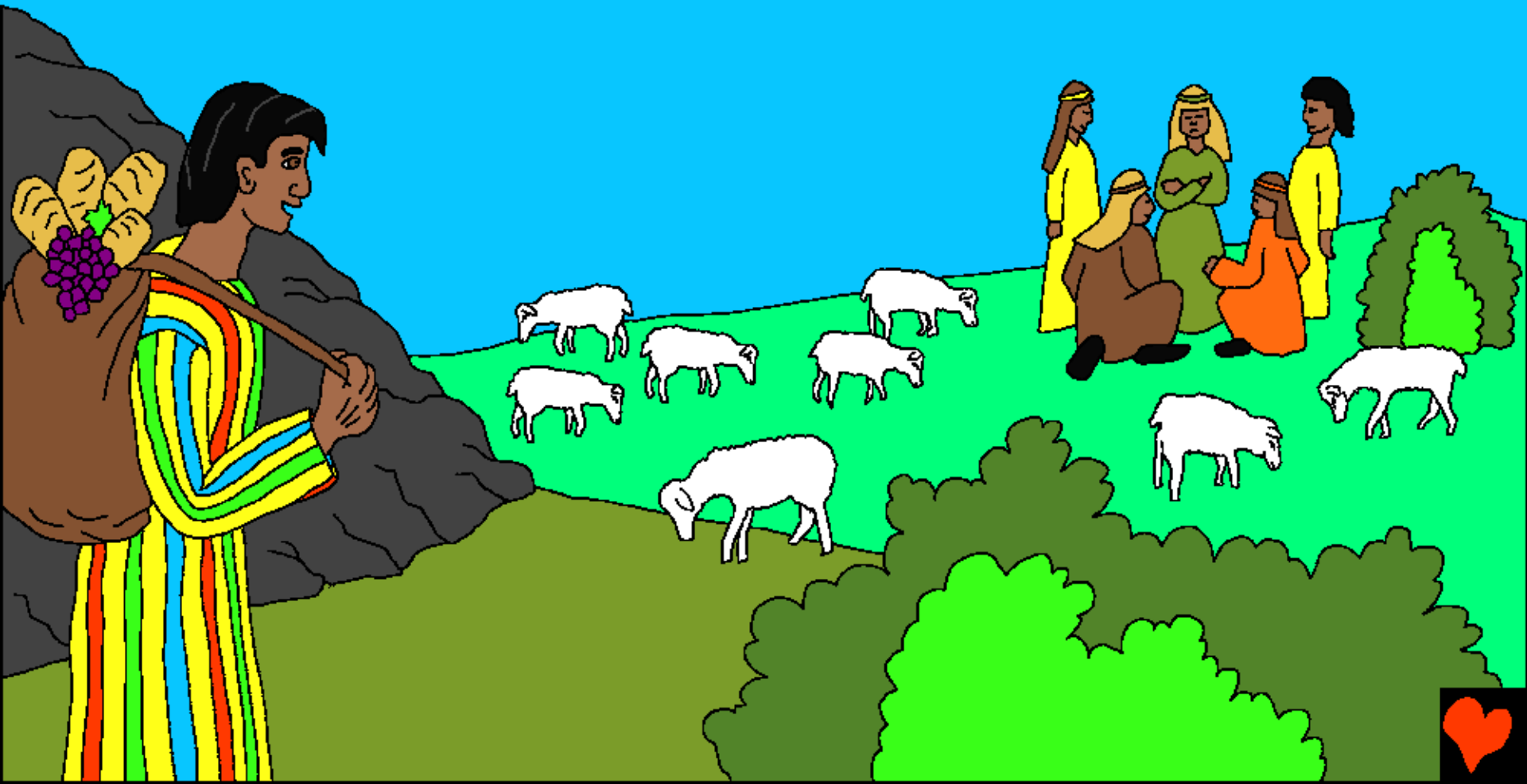
Un diwrnod cafodd Joseff ei anfon
gan Jacob i'r caeau lle roedd ei
frodyr yn bugeilio'r defaid.

Wrth ei weld yn dod dyma nhw'n dweud dan eu gwynt, "Gadewch i ni ladd y breuddwydiwr hwn."

Doedd Joseff ddim yn sylweddoli ei fod mewn peryg.

Roedd Reuben, y brawd hynaf, yn anghytuno. "Ddylen ni ddim tywallt gwaed," meddai.

"Mae yna bydew yma. Beth am ei daflu yno!" Bwriad Reuben oedd achub Joseff wedi iddi dywyllu.

Wedi i
Joseff
gyrraedd,
dyma'i frodyr
yn gafael
ynddo, ...

... tynnu'r
gôt liwgar
roedd
Jacob wedi
ei gwneud
yn arbennig
i'w hoff
fab.

Yna fe
wnaethon
nhw daflu
Joseff i'r
pydew
ofnadwy.

Pan oedd Reuben wedi
gadael ei frodyr am
ychydig, cyrhaeddodd
carafan o gamelod ar

eu ffordd
i'r Aifft.

"Beth am werthu
Joseff," awgrymodd
Jwda, ei frawd. Dyma
nhw'n taro bargaen a

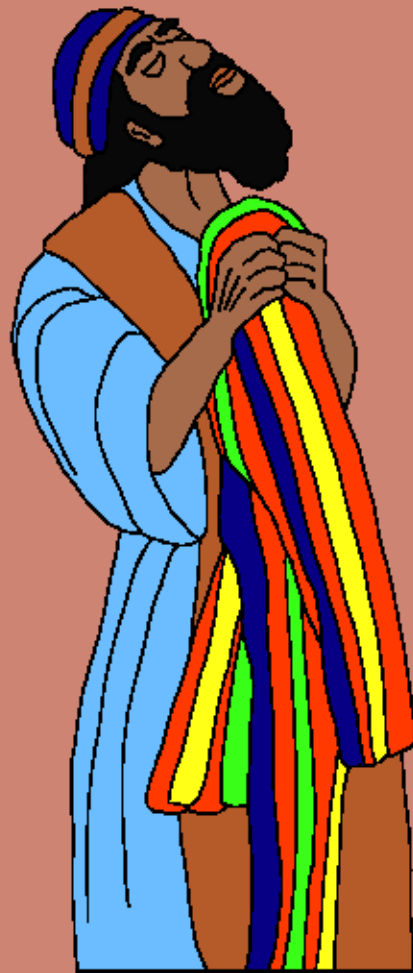
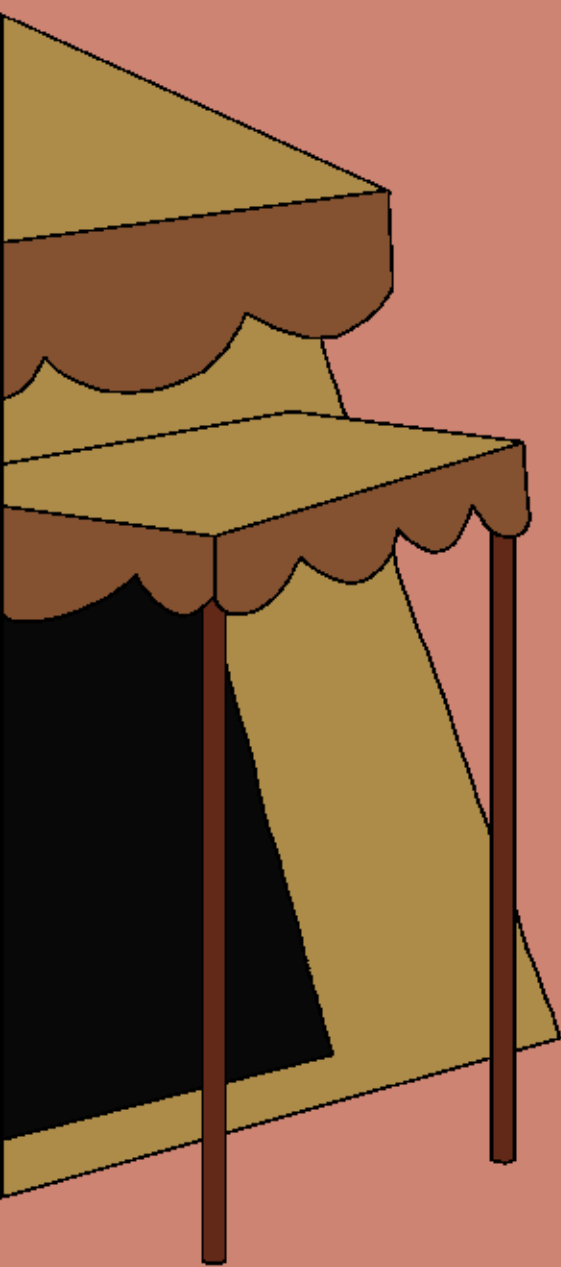

gwerthu
Joseff am 20
darn o arian.

Roedd gan Joseff ofn ac roedd yn agos at ddagrau wrth i'r camel honcian ymlaen a'i gario oddi wrth ei deulu a'i wlad.

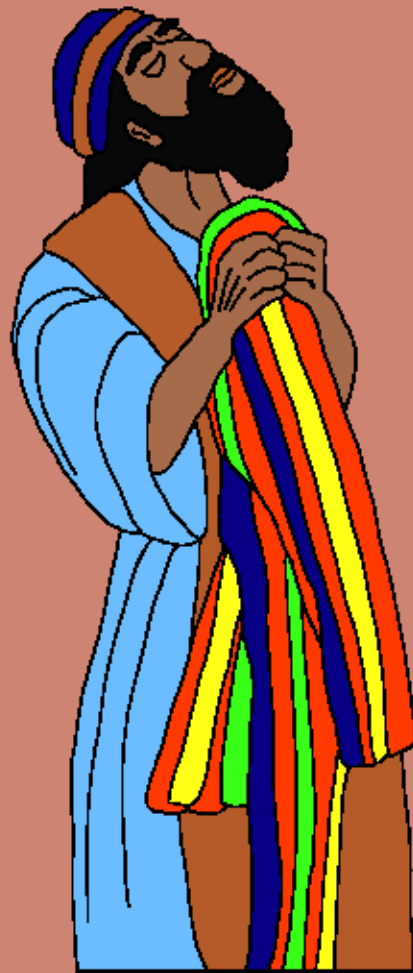
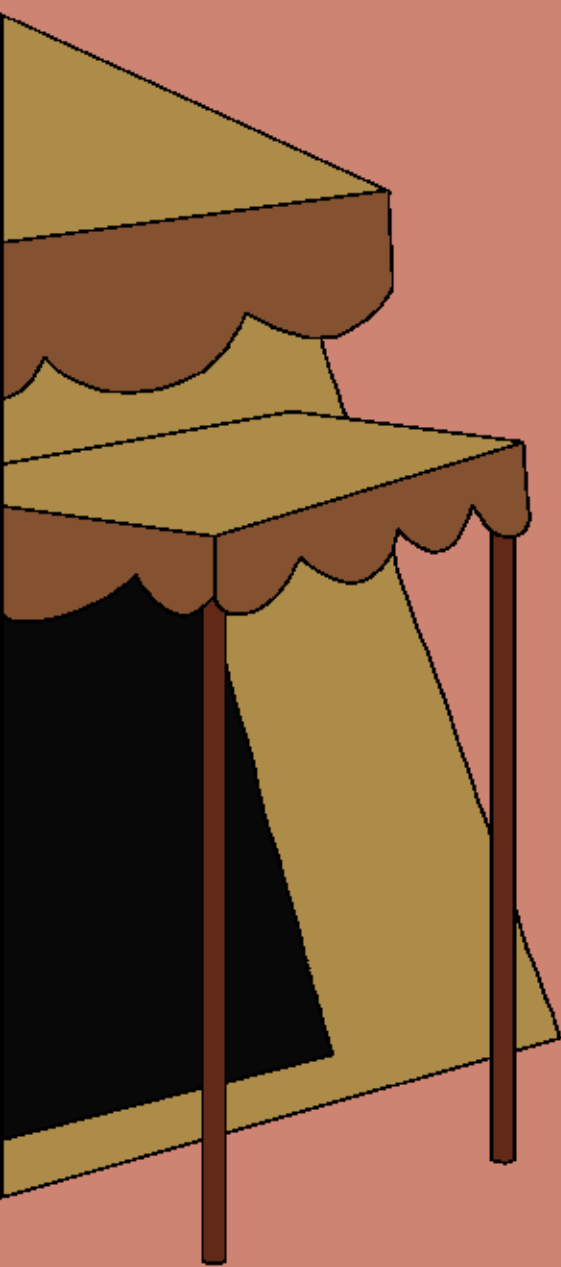

"Ai cot Joseff
ydy hon? Mae
yna waed arni.
Fe ddaethon
ni o hyd iddi yn
yr anialwch."

Fe wnaeth y
brodyr creulon
adael i Jacob
gredu bod
anifail gwyllt
wedi lladd ei
hoff fab.

Rhwygodd
Jacob ei ddillad
i ddangos ei fod
yn galaru am ei
fab. Roedd yn
amhosib
ei gysuro.

Yn yr Aifft,
mae'n siŵr
fod Joseff yn
teimlo'n ofnus ac
unig, efallai yn
hiraethu am ei
gartref. Ond
doedd e ddim
yn gallu dianc.

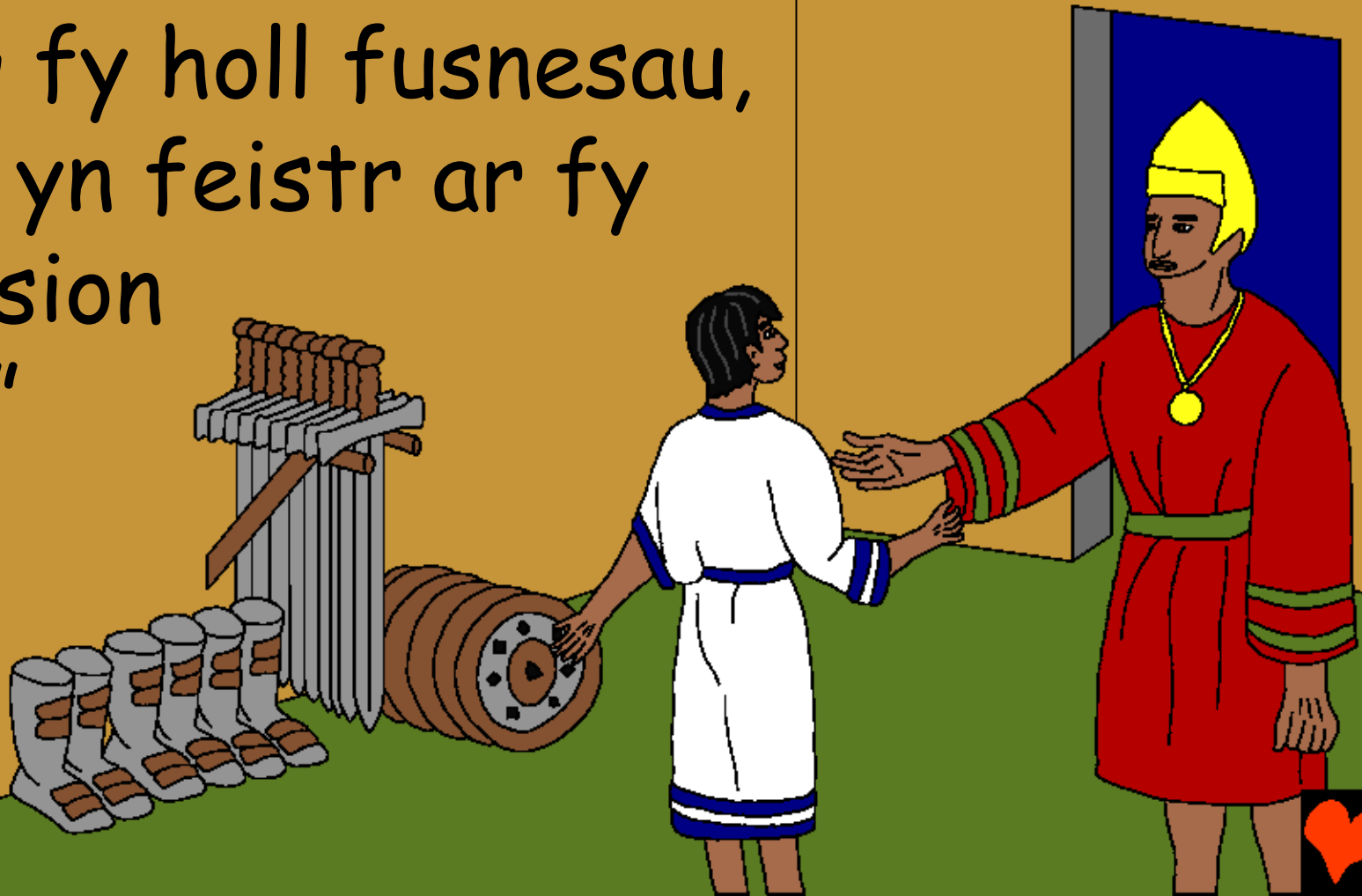
Roedd yn
gaethwas yn nhŷ
Potiffar, Eifftiwr
pwysig iawn.
Sylweddolodd
Potiffar fod
Joseff bob amser
yn gweithio'n
galed, a'i fod yn
gallu ei drystio.

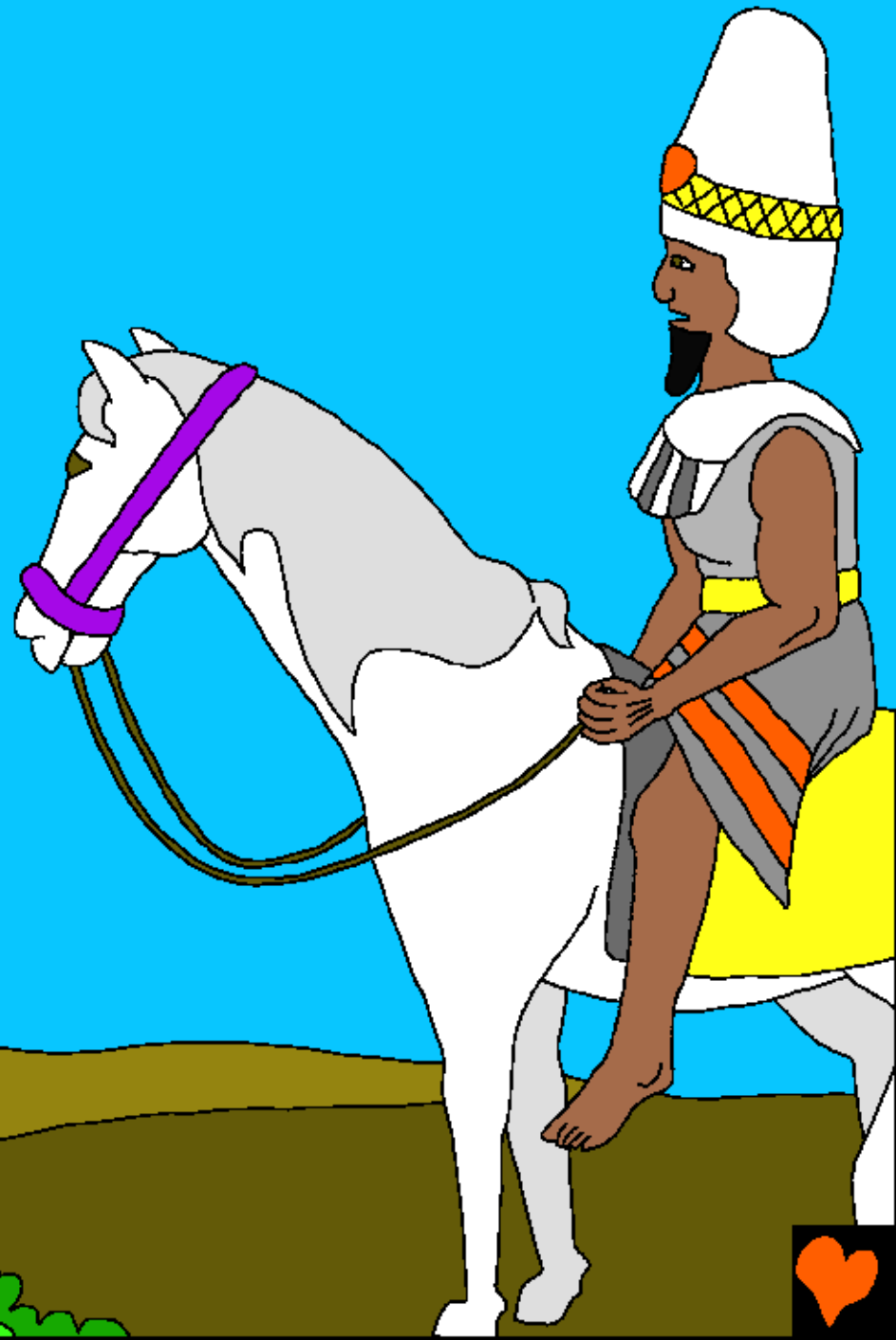
"Mae popeth wyt ti'n
ei wneud yn llwyddo,"
dywedodd Potiffar
wrth Joseff un
diwrnod.

"Mae Duw gyda ti.
Rydw i am dy wneud
yn brif was i mi. Cei
redeg fy holl fusnesau,
a bod yn feistr ar fy
ngweision
i gyd."

Oherwydd Joseff,
rhoddodd Duw
gynaeafau da,
a chyfoeth i
Potiffar.

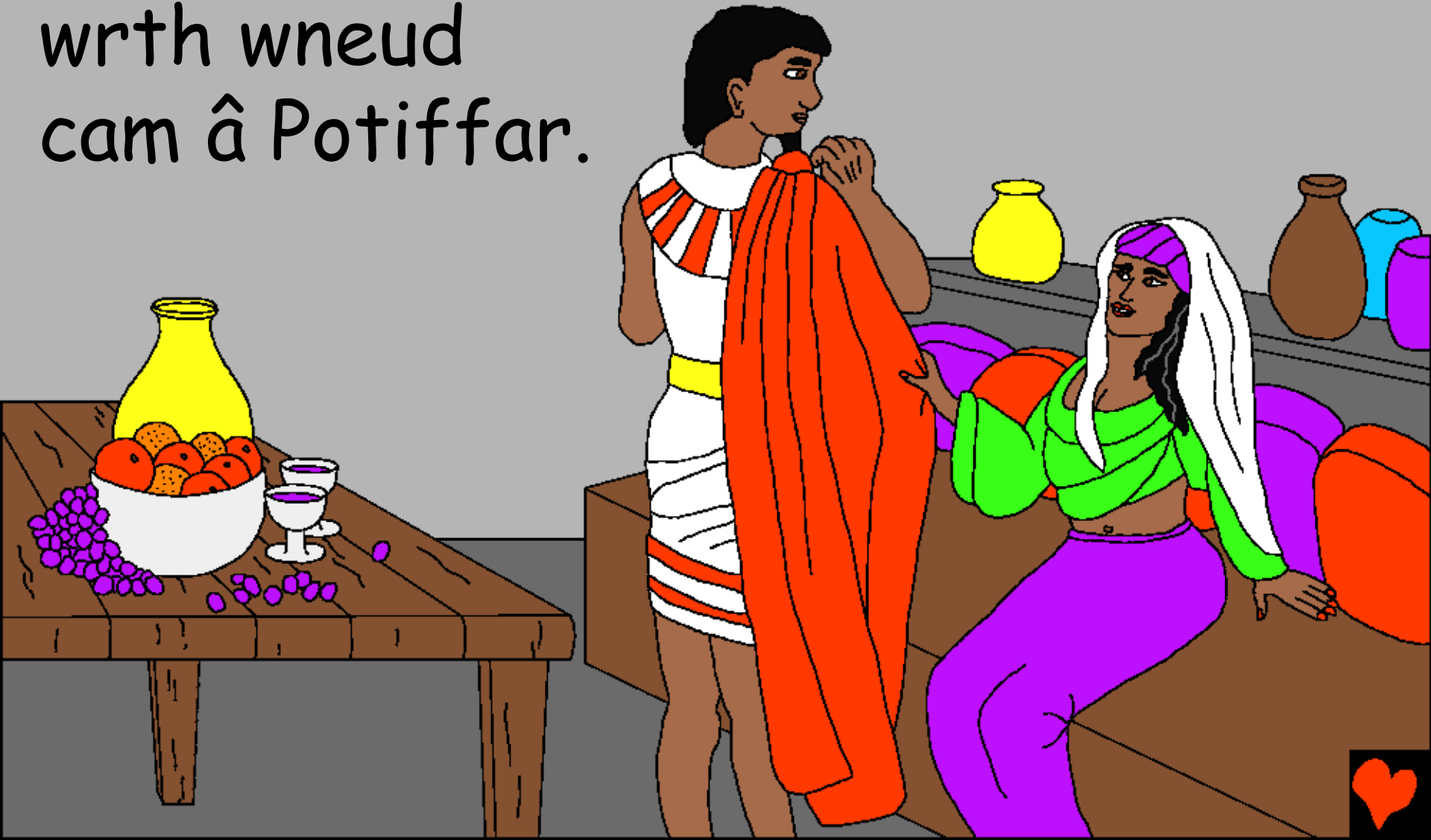
Roedd Joseff nawr yn ddyn
pwysig ac roedd e'n dal
i drystio Duw a'i
wasanaethu'n
ffyddlon. Ond
daeth trwbl i
fywyd Joseff.

Roedd gwraig Potiffar yn ddynes
ddrwg. Gofynnodd i Joseff a oedd
e'n barod i
gymryd lle
ei gŵr.

Gwrthododd Joseff. Doedd e ddim yn barod i bechu yn erbyn Duw wrth wneud cam â Potiffar.

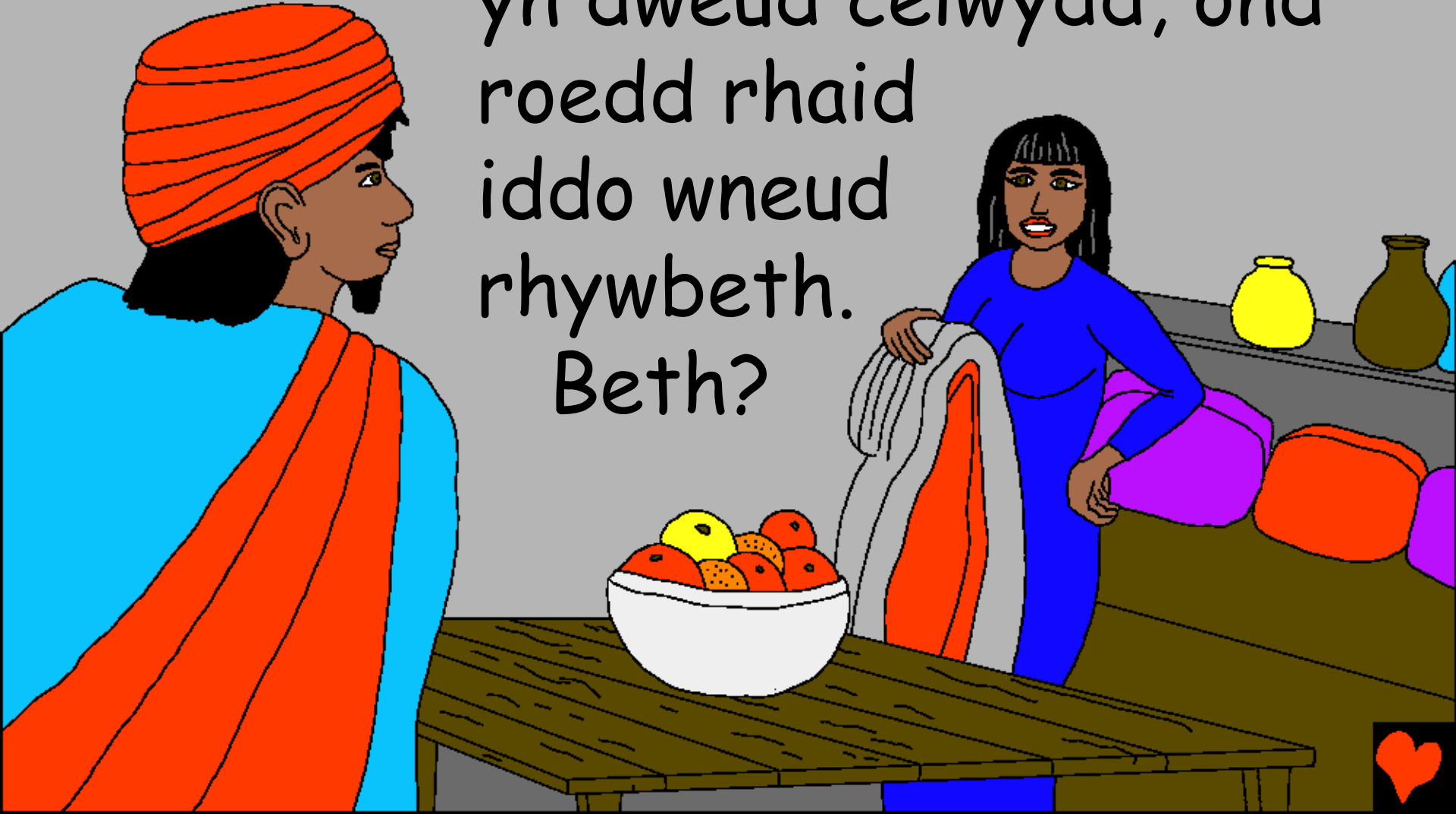
Rhedodd i ffwrdd pan geisiodd
y wraig ei orfodi i gytuno. Ond fe
wnaeth hi gydio
yn ei gôt.

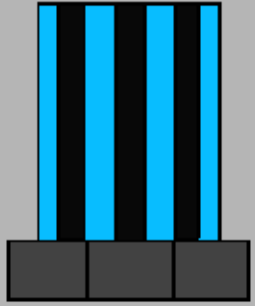

Cwynodd gwraig Potiffar am Joseff.
"Mae dy was wedi ymosod arna i.
Edrycha - dyma'i gôt!"

Roedd Potiffar yn gynddeiriog.
Efallai fod e'n gwybod bod ei wraig
yn dweud celwydd, ond
roedd rhaid
iddo wneud
rhywbeth.
Beth?

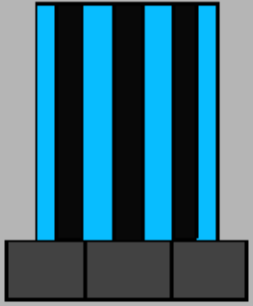

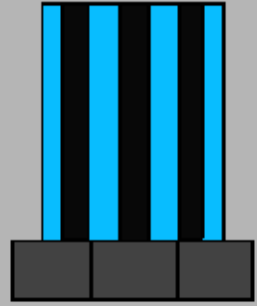

Rhoddodd Potiffar
Joseff yn y carchar.
Roedd e'n ddi-euog,
ond doedd Joseff
ddim yn chwerw
na blin.

Efallai ei fod
wedi dysgu o'i
helyntion y
byddai Duw yn
ei anrhydeddu
lle bynnag ...

... oedd e -
hyd yn oed yn
y carchar -
dim ond iddo
fe, Joseff,
anrhydeddu
Duw.

Y ffefryn yn troi'n gaethwas

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

Genesis 37, 39

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol. Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd.

Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

